

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: T. B., bytem P. 62, Š., zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2016, č.j. JMK 54234/2016, sp. zn. S-JMK 52778/2016/ODOS/Ša,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2016, č.j. JMK 54234/2016, sp.zn. S-JMK 52778/2016/ODOS/Ša, jímž byl potvrzen postup Městského úřadu Židlochovice podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

I. Podstata věci

Žalobce podáním ze dne 26.2.2016 (což bylo doplnění odvolání, které žalobce podal jako zmocněnec účastníka správního řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích /dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) požádal Městský úřad Židlochovice o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím; žalobce požadoval, aby mu bylo na e-mail zasláno vše, co případně do správního spisu v této věci přibude, pokud to nebude zmocněnci nebo odvolateli zvlášť doručováno. Městský úřad na žádost žalobce o informace nijak nereagoval.

O stížnosti žalobce ze dne 30.3.2016 na neposkytnutí informace rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 11.4.2016, č.j. JMK 54234/2016, sp.zn. S-JMK 52778/2016/ODOS/Ša, tak, že postup Městského úřadu Židlochovice potvrdil. Dospěl k závěru, že do spisu přibýlo toliko rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2016, které bylo žalobci (jakožto zmocněnci) zasláno. Závěry žalovaného žalobce podanou žalobou zpochybňuje.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce namítá, že žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvního stupně, přestože takové rozhodnutí nebylo vůbec vydáno, neboť Městský úřad Židlochovice se k žádosti o informace nevyjádřil. Podle žalobce mu bylo doručeno pouze rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 2.3.2016, sp.zn. S-JMK 30480/2016/ODOS/Fö, do datové schránky zmocněnce. Další listiny, které se staly součástí správního spisu, žalobci doručeny nebyly (stanovisko Městského úřadu Židlochovice). Jestliže se prvostupňový správní orgán domníval, že informace již byla žalobci poskytnuta, pak měla být žádost o poskytnutí informace zamítnuta. I v případě, že se žalovaný nebo prvostupňový správní orgán – podle žalobce chybně – domnívali, že žalobce požadovanou informací disponuje, měli takovou žádost o poskytnutí informace podle žalobce zamítnout. Podle žalobce žalovaný pochybil, neboť o informaci, která byla dle přesvědčení žalovaného žalobci doručena, žalobce ve skutečnosti nežádal.

Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Pokud by zdejší soud dospěl k závěru, že informace nebyla žalobci poskytnuta a žalovaný měl povinnému subjektu přikázat žádost vyřídit dle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, ani tak není nutné podle žalovaného napadené rozhodnutí rušit. Žádost žalobce se totiž týkala budoucího rozhodnutí a vytváření nových informací dle § 2

odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, a proto by bylo namístě žádost žalobce odmítnout.

Žalovaný tedy navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s.ř.s. Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Z listiny „Předání spisu se stanoviskem“ ze dne 6.4.2016, č.j. OD/22737/2015, vyhotovené Městským úřadem Židlochovice plyne, že Městský úřad Židlochovice vede správní řízení ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 o provozu na pozemních komunikacích. V řízení o správním deliktu provozovatele vozidla vystupuje žalobce (T. B.) jako zmocněnec účastníka správního řízení (J. N.).

Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný dospěl k závěru, že z textu žádosti o informace „...vyplývá, že žadatel žádá pouze o poskytnutí součástí spisu, které mu nejsou zasílány zvlášť. Rozhodnutí odvolacího orgánu (předmětná informace) bylo žadateli doručeno do datové schránky. Z uvedeného tedy vyplývá, že do spisového materiálu nebylo doplněno ničeho, co by již žadateli nebylo poskytnuto...“. Žalobce namítá, že součástí spisu se stalo také stanovisko Městského úřadu Židlochovice, což má být zřejmé z odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2016, č.j. JMK 35268/2016.

Rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2016, č.j. JMK 35268/2016, na které odkazuje žalobce, není součástí správního spisu, který zaslal žalovaný zdejšímu soudu. Správním spisem prochází pouze dvě kompletní rozhodnutí žalovaného, a to č.j. JMK 35452/2016, sp.zn. S-JMK 34590/2016/ODOS/Fö ze dne 2.3.2016 a č.j. JMK 54234/2016, sp.zn. S-JMK 52778/2016/ODOS/Ša ze dne 11.4.2016 (toto rozhodnutí žalobce napadá podanou žalobou). Správním spisem dále prochází úvodní strana rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2016, č.j. JMK 35268/2016, sp.zn. S-JMK 30480/2016/ODOS/Fö, ze které je patrné, že prvostupňový správní orgán (Městský úřad Židlochovice) v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (Josef Novotný) vyjma odvolání předal žalovanému (jako odvolacímu orgánu) také stanovisko k odvolání.

Správním spisem dále prochází doplnění odvolání ze dne 26.2.2016. Převážná část (čl. I. – čl. X.) doplnění odvolání zjevně doplňovalo dříve podané odvolání v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích (které správním spisem neprochází). V čl. XI. doplnění odvolání bylo uvedeno: „...dále zmocněnec odvolatele tímto podle zák. č. 106/1999 Sb. žádá správní orgán i odvolací správní orgán, aby mu byl na e-mail „X“ zasláno vše, co případně do správního spisu v této věci přibude, pokud to nebude zmocněnci nebo odvolateli zvlášť doručeno...“. Jako zmocněnec byl v doplnění odvolání označen T. B. (žalobce).

Zatímco ve zbytku (čl. I. – čl. X.) doplnění odvolání ze dne 26.2.2016 se vyskytovala pouze osoba „odvolatele“, v čl. XI., který obsahoval právě žádost o informace, je jako žadatel uveden přímo zmocněnec (žalobce – T. B.). Osoby, které mohou nahlížet do spisu dle § 38 správního řádu, nemohou využívat k nahlížení do spisu (či získávání informací ze spisu) zákon o svobodném přístupu k informacím (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008, č.j. 2 As 38/2007-78). Odvolatel (J. N.) v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích tedy oprávnění dle zákona o svobodném přístupu k informacím využít nemohl. Z doplnění odvolání ze dne 26.2.2016 zdejšímu soudu plyne, že žalobce (T. B.) žádost o poskytnutí informací formuloval mimo své zmocnění v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Pak tedy žalovaný podle zdejšího soudu postupoval správně, jestliže podání žalobce ze dne 30.3.2016 (zaevidované Městským úřadem Židlochovice 31.3.2016) posoudil jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil rozhodnutí povinného – Městského úřadu Židlochovice, přestože žádné takové prvostupňové rozhodnutí vydáno nebylo. Z výroku napadeného rozhodnutí soudu vyplývá, že žalovaný postup Městského úřadu Židlochovice potvrdil dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Pak je podle zdejšího soudu žaloba v této části nedůvodná, neboť žalovaný nepotvrzoval prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, nýbrž postup Městského úřadu Židlochovice (v nyní posuzované věci šlo o faktickou nečinnost Městského úřadu Židlochovice).

Žalobce dále namítá, že součástí správního spisu v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se staly další listiny, a proto žalovaný postupoval chybně, jestliže se domníval, že informace již byla poskytnuta. Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (§ 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Tu dává zdejší soud žalobci zapravdu, že jestliže měl povinný subjekt (Městský úřad Židlochovice) či žalovaný za to, že informace již byla poskytnuta, pak měl Městský úřad Židlochovice žádost o informace odmítnout s tím, že požadovaná informace již byla poskytnuta. Povinný subjekt na žádost žalobce o informace však nijak nereagoval, a žalobce proto přistoupil k podání

stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt (Městský úřad Židlochovice) tedy postupoval v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, pokud po obdržení žádosti o informace zůstal nečinným.

Namítá-li dále žalobce, že spis v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích byl doplněn o další části, které mu nebyly zaslány, a tedy že napadené rozhodnutí žalovaného je věcně chybné, pak předtím, než mohl soud důvodnost této námitky posoudit, musel nejprve uvážit, zda měl žalobce vůbec právo na poskytnutí jím požadovaných informací. Pokud by soud dospěl ke kladnému závěru, pak by bylo namístě vyžádat si od žalovaného či povinného subjektu správní spis týkající se řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť žalovaný soudu tento spis nepředložil. Jestliže by však žalobce právem na poskytnutí požadovaných informací nedisponoval, bylo by nadbytečné posuzovat, zda žalovaný při odeprání poskytnutí informací postupoval v souladu se zákonem či nikoli.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Žalobce se dožadoval zaslání podkladů, které se v budoucnu stanou součástí správního spisu – tedy takových informací, které ke dni podání žádosti ještě neexistovaly, resp. podkladů, které povinný subjekt neměl k dispozici. Pak se podle zdejšího soudu zákonná výluka dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím nepochybně vztahuje také na žalobcem požadované informace. Bez ohledu na to, zda povinný subjekt (Městský úřad Židlochovice) nebo žalovaný postupovali formálně správně dle zákona o svobodném přístupu k informacím, je žaloba podle zdejšího soudu nedůvodná, neboť žalobce na poskytnutí v budoucnu vzniklých informací neměl nárok.

Chybný postup žalovaného a povinného subjektu spočívající v nečinnosti povinného subjektu (Městského úřadu Židlochovice), kterým odeprali žalobci přístup k požadovaným informacím, tak nemohl zasáhnout do práv žalobce; žalobce se totiž domáhal informací, které ke dni uplatnění dotazu neexistovaly a povinný subjekt tak ke dni uplatnění dotazu nebyl povinen těmito informacemi disponovat.

Přestože tedy městský úřad nepostupoval procesně zcela správně, nijak se to nedotklo žalobcových práv. Procesní pravidla jsou sice důležitá a nemají být lehkovážně ohýbána, jsou však situace, kdy je výjimečně třeba dát přednost materiální spravedlnosti před lpěním na procesních pravidlech. Právě daný případ je podle zdejšího soudu takovou situací, neboť práva žalobce na poskytnutí informace nebyla dotčena. Není tedy namístě napadené rozhodnutí rušit.

Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. března 2018

Za správnost vyhotovení:
Raus,v.r.
R. L.

David
předseda senátu